

CHLUSNAĆ (5) *vb pf*

fut 3 sg chluśnie (1). \diamond *praet* 3 sg m chlusnął (1). \diamond *f* chlusnęła (2). \diamond *imp* 2 sg chluśni (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (dwa z tych samych przykładów) – XVIII w.

1. *Uderzyć, zadać raz; tu: w przen* (4) :

chlusnąć kogo (3): álic oná iáko Mołkwićin [...] tuż wnet zá połtem woylko wypráwi/ áni wzwiesz s ktorey cie łtrony chluśnie. *RejZwierc* 153; *KlonWor* **2v. *Cf Zwrot.*

chlusnąć komu (1): A ty/ ô morłka Venus/ chluśni zraz téy pániéy *KochFr* 33.

Zwrot: »[kogo] chlusnąć kośa« (1): Kiedy cie mizerna śmierć ták chluńnęła kośa/ Leżyfz w nędzney kofzuli/ á to infty niofą. *RejWiz* 83v.

2. *Uderzyć gwałtownie, gruchnąć [o co]* (1) : Spádłá z gory [...] oná czáfzá: [...] Wielkim hukiem y gromem o ziemię chluńnęła *KlonWor* 24.

Synonimy: uderzyć, ugodzić.

Formacje pochodne cf CHLUSTAĆ.

Cf CHLUŚNIENIE

DM